

مقاله‌نامه شماره ۱۱۵

مقاله‌نامه ناظر بر حمایت از کارگران در برابر تشعشعات یونیزه^۱

کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار، که به دعوت هیئت‌مدیره دفتر بین‌المللی کار برای چهل و چهارمین نشست خود در تاریخ اول ژوئن ۱۹۶۰ در شهر ژنوگرد آمده، و تصمیم گرفته است که بعضی از پیشنهادهای مربوط به حمایت از کارگران در برابر تشعشعات یونیزه که چهارمین موضوع دستور کار نشست را تشکیل می‌دهد، به صورت یک مقاله‌نامه بین‌المللی عرضه شود، در این بیست و دومین روز ماه ژوئن سال یک هزار و نهصد و شصت، مقاله‌نامه زیر را که می‌توان آن را «مقاله‌نامه حمایت در برابر تشعشعات یونیزه، ۱۹۶۰» نامید، به تصویب می‌رساند؛

بخش اول. مفاد عمومی

ماده ۱

هر کشور عضو سازمان بین‌المللی کار که این مقاله‌نامه را به تصویب می‌رساند، متعهد می‌شود

۱. تاریخ رسمیت یافتن این مقاله‌نامه: ۱۷ ژوئن ۱۹۶۲.

مفاد آن را از طریق قوانین و مقررات ملی، آیین‌نامه‌های اجرایی یا به هر وسیله قانونی دیگر به مرحله اجرا درآورد. برای اجرای این مقاله‌نامه، مقامات صلاحیت‌دار باید مشورت‌های لازم را با نمایندگان سازمانهای کارگری و کارفرمایی معتبر به عمل بیاورند.

ماده ۲

۱. این مقاله‌نامه در مورد تمام فعالیت‌هایی که مستلزم تماس کارگران با تشعشعات یونیزه است، کاربرد می‌یابد.

۲. این مقاله‌نامه در مورد مواد رادیواکتیو، چه به صورت بسته و چه به صورت باز، مصداق نمی‌یابد، و همین‌طور در مورد دستگاه‌هایی که تشعشعات یونیزه ایجاد می‌کند، مشروط بر آنکه تشعشعات ناشی از آن مواد یا دستگاه‌ها ناچیز باشد و خطری برای ایمنی و بهداشت کارگران نداشته باشد، و بی‌خطر بودن آنها از سوی یکی از مراجع صلاحیت‌دار یادشده در ماده ۱ این مقاله‌نامه به تأیید رسیده باشد.

ماده ۳

۱. در پرتو اطلاعات موجود در زمان حاضر، کلیه اقدامات لازم باید به عمل آید تا حمایت کامل و مؤثر از سلامت و ایمنی کارگران در برابر تشعشعات یونیزه عملی شود.

۲. مقررات و اقدامات لازم برای این منظور باید به تصویب قطعی برسد، و داده‌های اصلی برای حمایت قاطع از سلامت کارگران باید آماده و در دسترس باشد.

۳. به منظور تأمین قطعی چنین حمایت‌هایی

(الف) اقدامات لازم برای حمایت از کارگران در برابر تشعشعات یونیزه باید بی‌درنگ پس از تصویب مقاله‌نامه به وسیله کشور عضو تدوین شود و به مرحله اجرا درآید؛

(ب) هر کشور عضو باید در زودترین فرصت ممکن اقدامات را پیش از تصویب مقاله‌نامه، به اطلاع برساند تا هماهنگ‌سازی و انطباق آن اقدامات با مفاد مقاله‌نامه به مؤثرترین روش ممکن انجام پذیرد؛

(پ) هر کشور عضو باید هنگام تصویب مقاله‌نامه طی اعلامیه‌ای به دفتر بین‌المللی کار توضیح دهد که چگونه و چه گروه‌هایی از کارگران را مشمول مفاد مقاله‌نامه قرار خواهد داد و در گزارش‌های بعدی خود نیز باید شرح دهد که چه تغییراتی در مقررات ایمنی موجود در کشور به عمل آورده و چه پیشرفت‌هایی در عمل حاصل شده است؛

(ت) در پایان سومین سال پس از تاریخ رسمیت یافتن اولیه مقاله‌نامه، هیئت‌مدیره دفتر

بین‌المللی کار باید گزارش ویژه‌ای در مورد اجرای زیر بند (ب) از این بند به کنفرانس عمومی ارسال دارد و در متن آن پیشنهادهای لازم را برای اقدامات بعدی در زمینه مورد بحث مطرح کند.

بخش دوم. تدابیر حمایتی

ماده ۴

فعالیت‌های یادشده در ماده ۲ باید چنان ترتیب داده شود که حمایت‌های ذکرشده در این بخش از مقاله‌نامه را به مؤثرترین روش ممکن عملی سازد.

ماده ۵

هر نوع تلاشی باید به عمل آید تا کارگران در کمترین حد ممکن در معرض تشعشعات یونیزه قرار گیرند، و از هر نوع تماس غیرضروری با چنین تشعشعاتی اجتناب به عمل آید.

ماده ۶

۱. در انطباق با بخش اول این مقاله‌نامه اقدامات لازم باید به عمل آید تا حداکثر تشعشعات یونیزه از منابع خارجی یا از منابع داخلی برای بدن قابل تحمل باشد و حداکثر میزان مواد رادیواکتیو مجاز برای بدن به طور دقیق برای گروه‌های مختلف کارگران معین شود.
۲. این مقادیر مجاز باید به طور دائم و متناسب با پیشرفت‌های علمی جاری مورد تجدید نظر قرار گیرد.

ماده ۷

۱. حداکثر مجاز مواد رادیواکتیو و تشعشعات یونیزه برای کارگرانی که به طور مستقیم در معرض چنین تشعشعاتی قرار دارند، باید بر اساس مفاد ماده ۶ تعیین شود؛ بویژه برای

الف) کارگران ۱۸ سال به بالا؛ و

ب) کارگران ۱۸ ساله و کمتر.

۲. کارگرانی که کمتر از ۱۶ سال سن داشته باشند، به هیچ وجه نباید در معرض تشعشعات یونیزه قرار گیرند.

ماده ۸

برای کارگرانی که به طور مستقیم در معرض تشعشعات یونیزه قرار ندارند، ولی به موجب

وظایف شغلی خود تماس‌هایی با تشعشعات یونیزه یا مواد رادیواکتیو دارند، باید بر اساس ماده ۶ سطوح مجاز تماس آنها با چنین فضاهاهی مشخص شود.

ماده ۹

۱. هشدارهای مناسبی باید برای اعلام وجود تشعشعات یونیزه وجود داشته باشد. هرگونه اطلاعات و راهنمایی لازم در این مورد باید در اختیار کارگران قرار گیرد.

۲. تمام کارگرانی که برای کار مستقیم با مواد و فرایندهای تشعشع‌زا استخدام می‌شوند، باید پیش از استخدام و در جریان آن، اطلاعات و راهنمایی‌های احتیاطی لازم برای مصون داشتن خود را دریافت کنند و دلیل این‌گونه احتیاط‌های ایمنی و بهداشتی نیز به آنها تفهیم شود.

ماده ۱۰

در قوانین و مقررات ملی باید تصریح شود که کارگران باید به طور دقیق و روشن هنگام استخدام توجیه شوند که در ضمن کاری که برای انجام آن استخدام شده‌اند با تشعشعات یونیزه یا مواد رادیواکتیو تماس خواهند داشت.

ماده ۱۱

نظارت کامل و دقیق بر محل و نوع فعالیت کارگران باید چنان صورت گیرد که میزان تماس کارگران با تشعشعات یونیزه یا مواد رادیواکتیو در هر لحظه مورد سنجش قرار گیرد و در نتیجه اطمینان حاصل شود که کارگران بیش از حد مجاز در معرض تشعشعات یا مواد رادیواکتیو قرار نگرفته‌اند.

ماده ۱۲

تمام کارگرانی که در محل کار خود در معرض تشعشعات قرار دارند باید پیش از شروع کار و بلافاصله پس از خاتمه کار مورد معاینه‌های پزشکی مناسب قرار گیرند و بعدها نیز در دوره‌های زمانی منظم معاینه‌های پزشکی مناسب از آنها به عمل آید.

ماده ۱۳

از طریق روشهای ذکرشده در ماده ۱ مقاله‌نامه باید مشخص شود که به سبب ماهیت یا میزان تماس یا به سبب هر دوی این عوامل، کدام یک از اقدامات زیر باید به عمل آید:

الف) کارگر به طور جدی مورد معاینه پزشکی دقیق قرار گیرد؛

ب) کارفرما باید مقامات صلاحیت‌دار را بر اساس ضرورت‌های موجود در جریان بگذارد؛

پ) یک مرجع صلاحیت‌دار در زمینه تشعشعات باید شرایط محل انجام وظیفه کارگر معین را مورد بررسی قرار دهد؛

ت) کارفرما باید بر اساس یافته‌های فنی و توصیه‌های پزشکی، بعضی اقدامات اصلاحی لازم را به عمل بیاورد.

ماده ۱۴

هیچ کارگری نباید به دلیل ضرورت تماس با تشعشعات یونیزه و برخلاف توصیه‌های پزشکی معتبر استخدام شود یا کارش تمدید شود.

ماده ۱۵

هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب می‌رساند، متعهد می‌شود خدمات مربوط به بازرسی‌های منظم در جهت نظارت بر کاربرد مقاله‌نامه را نیز فراهم کند، یا اطمینان حاصل کند که بازرسی‌های مناسب در معادن آن کشور به عمل می‌آید.

بخش سوم. مفاد نهایی

ماده ۱۶

تصویب نهایی این مقاله‌نامه از سوی هر کشور عضو باید برای ثبت به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ابلاغ شود.

ماده ۱۷

۱. این مقاله‌نامه فقط آن کشورهای عضو سازمان بین‌المللی کار را متعهد می‌کند که تصویب‌نامه رسمی آنها از سوی مدیرکل دفتر بین‌المللی کار به ثبت رسیده باشد.

۲. این مقاله‌نامه ۱۲ ماه پس از تاریخ ثبت تصویب‌نامه‌های حداقل دو کشور عضو، از سوی مدیرکل دفتر بین‌المللی کار رسمیت خواهد یافت.

۳. پس از این تاریخ، مقاله‌نامه ۱۲ ماه پس از تاریخ تصویب آن، به وسیله کشور عضو لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده ۱۸

۱. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را تصویب کرده باشد، می‌تواند پس از گذشت پنج سال از تاریخ رسمیت یافتن اولیه و ثبت آن به وسیله مدیرکل دفتر بین‌المللی کار، به فسخ آن مبادرت

ورزد. این فسخ نباید زودتر از یک سال پس از ثبت آن به وسیله مدیرکل به مرحله اجرا درآید.
۲. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب رسانده باشد و در ظرف یک سال پس از سپری شدن دوره پنج‌ساله ذکرشده در بند پیشین از حق خود برای فسخ آن استفاده نکند، برای مدت پنج سال دیگر به آن متعهد باقی خواهد ماند، و پس از آن خواهد توانست بعد از گذشت هر دوره پنج‌ساله، تحت شرایطی که در این ماده آمده است، به فسخ این مقاله‌نامه مبادرت ورزد.

ماده ۱۹

۱. مدیرکل دفتر بین‌المللی کار باید تمام اعضای سازمان بین‌المللی کار را در جریان ثبت تمام تصویب‌نامه‌ها و فسخ‌نامه‌هایی که به مدیرکل ابلاغ می‌شود، قرار دهد.
۲. مدیرکل دفتر بین‌المللی کار، پس از آگاه ساختن کشورهای عضو از ثبت دومین تصویب‌نامه، باید تاریخ رسمیت یافتن مقاله‌نامه را نیز به آنها اطلاع دهد.

ماده ۲۰

مدیرکل دفتر بین‌المللی کار باید بر اساس ماده ۱۰۲ منشور سازمان ملل متحد، جزئیات کامل تمام تصویب‌نامه‌ها و فسخ‌نامه‌هایی را که به مدیرکل ابلاغ شده است، برای ثبت به دبیرکل سازمان ملل متحد ابلاغ کند.

ماده ۲۱

هیئت‌مدیره دفتر بین‌المللی کار در هر زمانی که لازم بدانند، باید طی گزارشی که درباره عملکرد این مقاله‌نامه به کنفرانس عمومی ارسال خواهد داشت، لزوم تجدیدنظر کلی یا بخشی آن را نیز در دستور کار کنفرانس قرار دهد.

ماده ۲۲

۱. در صورتی که کنفرانس پس از تجدیدنظر کلی یا بخشی این مقاله‌نامه به تنظیم مقاله‌نامه دیگری مبادرت ورزد، جز در حالتی که در مقاله‌نامه جدید به روش دیگری مطرح شده باشد، الف) تصویب مقاله‌نامه جدید به وسیله هر کشور عضو به منزله فسخ رسمی و فوری این مقاله‌نامه خواهد بود و مفاد ماده ۱۹ این مقاله‌نامه در مورد چگونگی رسمیت یافتن مقاله‌نامه جدید منتفی خواهد بود؛

ب) از تاریخی که مقاله‌نامه تجدیدنظرشده رسمیت یابد، کشورهای عضو نباید به تصویب این مقاله‌نامه مبادرت ورزند.

۲. در هر حال، این مقاله‌نامه برای هر کشور عضو که آن را به تصویب رسانده باشد، ولی مقاله‌نامه جدید را به تصویب نرسانده باشد، با همین شکل و محتوای کنونی رسمیت خود را حفظ خواهد کرد.

ماده ۲۳

متون انگلیسی و فرانسه این مقاله‌نامه به یکسان معتبر خواهند بود.

یادداشت: ماده ۱۸: فسخ مقاله‌نامه: این بخش از مفاد مقاله‌نامه حاضر با مفاد استاندارد مقاله‌نامه‌های دیگر تفاوت دارد؛ بدین ترتیب که دوره‌های زمانی «ده‌ساله» در هر دو بند این ماده از «ده سال» به «پنج سال» تغییر یافته است. □

توصیه‌نامه ۱۸۳

ایمنی و بهداشت کار در معادن، ۱۹۹۵

کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار، که به دعوت هیئت‌مدیره دفتر بین‌المللی کار، در تاریخ ۶ ژوئن ۱۹۹۵ برای هشتمادومین نشست خود در شهر ژنو (سوئیس) گرد آمده، و با توجه به مقاله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌های مربوط، بویژه مقاله‌نامه ممنوعیت کار اجباری، ۱۹۵۷، مقاله‌نامه و توصیه‌نامه حفاظت در برابر پرتوهای زیانمند، ۱۹۶۰؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه حفاظت ماشین‌آلات، ۱۹۶۳؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه مزایای مرتبط با آسیب‌های شغلی، ۱۹۶۴؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه حداقل سن برای کارهای زیرزمینی، ۱۹۶۵؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه معاینه پزشکی افراد جوان شاغل در کارهای زیرزمینی، ۱۹۶۵؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه محیط کار (آلودگی هوا، سروصدا و ارتعاشات)، ۱۹۷۷؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه ایمنی و بهداشت کار، ۱۹۸۱؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه خدمات بهداشتی و درمانی، ۱۹۸۵؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه مواد نسوز، ۱۹۸۶؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه ایمنی و بهداشت در

کارهای ساختمانی، ۱۹۸۸؛ مقاله‌نامه و توصیه‌نامه مواد شیمیایی، ۱۹۹۰؛ و مقاله‌نامه و توصیه‌نامه پیشگیری از حوادث صنعتی و خیم، ۱۹۹۳، و با یادآوری این که کارگران نیاز و حق استفاده از اطلاعات، آموزش‌های حرفه‌ای و مشاوره اصیل و همچنین مشارکت در آماده‌سازی و استقرار تدابیر بهداشتی و حفاظتی در برابر حوادث و خطرهای احتمالی ناشی از کار در معادن را دارند، و با تأکید بر این که پیشگیری از حوادث، آسیب‌ها یا شرایط بهداشتی نامناسب برای کارگران و مردم عادی یا زیانمندی‌های ناشی از عملیات معدنی در محیط زیست از هر لحاظ مطلوب شمرده می‌شود، و

با توجه به نیاز مشارکت و همیاری بین سازمان بین‌المللی کار، سازمان جهانی بهداشت، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و دیگر نهادهای مربوط و، همچنین، با توجه به ابزارها، آیین‌نامه‌های اجرایی و آیین‌نامه‌های راهنمایی منتشرشده از سوی این‌گونه نهادها، و با اتخاذ این تصمیم که چنین پیشنهادهایی باید به صورت توصیه‌نامه مکمل مقاله‌نامه ایمنی و بهداشت کار در معادن درآید؛

در این روز بیست و دوم ماه ژوئن سال یک هزار و نهصد و نود و پنج توصیه‌نامه زیر را، که می‌توان آن را «توصیه‌نامه ایمنی و بهداشت کار در معادن، ۱۹۹۵» نامید، به تصویب می‌رساند:

اول. کلیات

۱. مفاد این توصیه‌نامه مکمل مفاد مقاله‌نامه ایمنی و بهداشت کار در معادن (شماره ۱۷۶)، ۱۹۹۵ است که از این پس آن را «مقاله‌نامه» خواهیم نامید، و باید همزمان با مفاد مقاله‌نامه یادشده به مرحله اجرا درآید.

۲. این توصیه‌نامه در مورد تمام معدن‌ها قابل اجرا خواهد بود.

۳. (۱) در پرتو شرایط و عرف ملی و پس از مشورت با نمایندگان سازمانهای معتبر کارگری و کارفرمایی مربوط، هر کشور عضو باید سیاست منسجم و پیوسته‌ای را در مورد ایمنی و بهداشت کار در معادن تدوین کند و به مرحله اجرا بگذارد و آن را در دوره‌های زمانی معین مورد تجدیدنظر قرار دهد.

(۲) مشورت‌های توصیه‌شده در ماده ۳ مقاله‌نامه باید مشتمل باشد بر مشورت‌هایی با

سازمانهای معتبر کارگری و کارفرمایی در مورد پیامدهای ساعات کار طولانی، کار شبانه و کار نوبتی در زمینه ایمنی و بهداشت کارگران معدنکار. پس از چنین مشورت‌هایی، کشورهای عضو باید اقدامات لازم را در مورد ساعات کار، بویژه، حداکثر ساعات کار روزانه و حداقل دوره‌های استراحت روزانه، به عمل بیاورند.

۴. مقامات صلاحیت‌دار باید کارکنان آموزش‌دیده و صلاحیت‌دار، با مهارت‌های لازم و پشتیبانی‌های فنی و حرفه‌ای کافی در اختیار داشته باشند و به وسیله آنها اجرای مفاد مندرج در مقاله‌نامه را مورد بازرسی و ارزیابی قرار داده و راهنمایی‌های لازم را به کارگران مربوط ارائه کنند و، در ضمن، هماهنگی لازم با قوانین و مقررات ملی را نیز برقرار سازند.

۵. اتخاذ تدابیر لازم برای تشویق و پیشبرد موارد زیر باید جدی گرفته شود:

(الف) سازماندهی تحقیقات و بررسی‌های گوناگون و همچنین مبادله اطلاعات در مورد ایمنی و بهداشت در معادن، به مقیاس ملی و بین‌المللی؛

(ب) کمک‌های ویژه مقامات صلاحیت‌دار به معدن‌های کوچک، از نظر:

(۱) یاری دادن به انتقال مهارت‌ها و کاردانی‌ها؛

(۲) استقرار برنامه‌های پیشگیری از حوادث و آسیب‌های حرفه‌ای در معادن؛ و

(۳) تشویق همکاری و مشاوره بین کارفرمایان و کارگران و نمایندگان رسمی آنها؛ و

(پ) برنامه‌ها یا دستگاه‌های مسئول برای بازآموزی، توانی و ادغام مجدد کارگرانی که دچار آسیب‌ها یا بیماری‌های شغلی شده‌اند.

۶. مقتضیات مرتبط با نظارت بر ایمنی و بهداشت کار در معادن، موضوع بند ۲ از ماده ۵

مقاله‌نامه باید، در صورت لزوم، شامل موارد زیر باشد:

(الف) تعلیمات حرفه‌ای پیش از اشتغال و دریافت گواهینامه مربوط؛

(ب) بازرسی معادن، تجهیزات و تأسیسات معادن؛

(پ) نظارت بر دستکاری، جابه‌جایی، انباشت و کاربرد مواد منفجره و دیگر مواد خطرآفرینی که در معادن تولید یا به کار برده می‌شوند؛

(ت) کیفیت و عملکرد تجهیزات و تأسیسات برقی؛ و

(ث) سرپرستی کارگران

۷. ضرورت‌های ناشی از اجرای بند ۴ ماده ۵ مقاله‌نامه ممکن است مشتمل باشد بر این

موضوع که فروشندگان تجهیزات، وسایل و فراورده‌ها و مواد خطرآفرین به معدن‌ها باید انطباق

آنها را با استانداردهای ملی حفاظت و بهداشت کار تضمین کنند و برچسب‌ها و جزوه‌های راهنمای آنها، اطلاعات و هشدارهای لازم در مورد کاربردشان را دربر داشته باشند.

۸. الزامات مرتبط با نجات و کمکهای اولیه موضوع بند ۴ (الف) ماده ۵ مقاوله‌نامه و

تسهیلات پزشکی مناسب برای مراقبت‌های اضطراری باید مشتمل باشد بر:

(الف) سازماندهی عملیات اضطراری؛

(ب) تجهیزات لازم؛

(پ) استانداردهای لازم برای آموزش‌های فنی؛

(ت) آموزش کارگران و مشارکت در حفاری‌ها؛

(ث) شمار مناسب افراد تعلیم‌دیده و آماده به کار؛

(ج) یک نظام ارتباطی مناسب؛

(چ) یک نظام مؤثر و کارآمد برای اعلام خطر؛

(ح) تهیه و نگاهداری وسایل نجات و فرار؛

(خ) استقرار تیم یا تیم‌هایی برای نجات کارگران معدن؛

(د) تدارک و ارائه آموزش‌های منظم به مأموران تیم‌های نجات و ارزیابی دوره‌ای سالم و کافی بودن آنها؛

(ذ) تجهیزات مراقبت و حمل و نقل‌های پزشکی برای نجات آسیب‌دیدگان، بدون تحمیل هرگونه هزینه‌ای به کارگران آسیب‌دیده یا مبتلا به بیماری‌های شغلی؛

(ر) هماهنگی با مقامات مسئول در محل؛

(ز) اتخاذ تدابیر لازم برای پیشبرد همکاری‌های بین‌المللی در این زمینه.

۹. ملزومات ناشی از بند ۴ (ب) ماده ۵ مقاوله‌نامه، ممکن است مشتمل باشد بر مختصات

و استانداردهایی از نوع نجات‌دهنده‌های شخصی که، بویژه، در مورد معدن‌های مواجه با انفجار گاز، بتوانند امکان تنفس را برای معدنچیان فراهم سازند.

۱۰. قوانین و مقررات ملی باید شامل تدابیر لازم برای کاربرد مؤثر و نگاهداری تجهیزات کنترل از راه دور باشد.

۱۱. قوانین و مقررات ملی باید تصریح کنند که کارفرمایان ملزم‌اند اقدامات لازم را برای

حمایت از کارگران منفرد یا منزوی به عمل بیاورند.

دوم. اقدامات پیشگیرانه و حمایتی در معادن

۱۲. کارفرمایان باید ابتدا برآوردهای لازم از حوادث ممکن را به عمل بیاورند و پس از تحلیل خطرهای احتمالی، دستگاه‌ها و تجهیزات مناسب برای مدیریت خطرهای احتمالی را فراهم کنند.

۱۳. به منظور حفظ ثبات زمین، در انطباق با بند (پ) ماده ۷ مقاله نامه، کارفرما باید تدابیر لازم را برای اجرای وظایف زیر به عمل بیاورد:

- الف) نظارت بر حرکت لایه‌های زمین و کنترل آن؛
- ب) در صورت لزوم، فراهم ساختن پایه‌های لازم برای تثبیت سقف، دیواره‌ها و کف معدن، جز در ناحیه‌هایی که بر اساس روش معدنکاری منتخب، فروریزی کنترل شده زمین مجاز باشد؛
- پ) نظارت بر، و کنترل دیواره‌های معادن سطحی به منظور پیشگیری از سقوط مواد و مصالح یا لغزیدن آنها به درون میله‌های معدن و در خطر قرار دادن کارگران؛ و
- ت) حصول اطمینان از آن که سدها، حفره‌ها و دیگر انواع موانعی از این گونه، برای پیشگیری از خطرهای ناشی از سقوط مواد یا ریزش دیواره‌های معدن طراحی و ساخته شده باشند.

۱۴. به موجب ماده ۷ (ت) مقاله نامه، راههای خروجی جداگانه باید هرچه بیشتر مستقل از یکدیگر باشند و ترتیباتی داده شده باشد که تجهیزات لازم برای تخلیه معدن از کارگران در صورت بروز خطر فراهم باشد.

۱۵. پیرو ماده ۷ (ج) مقاله نامه، تمام معادن زیرزمینی، و در صورت لزوم تمام انواع معادن دیگر که کارگران در آنها کار می‌کنند، باید به دستگاه‌های تهویه مناسب مجهز باشند تا در فضای آنها:
- الف) خطر انفجارها به طور کلی از بین برود یا به حداقل ممکن برسد؛
- ب) شرایط کار، بویژه از نظر روش‌های حفاری، در مناسب‌ترین وضع ممکن باشد و حرکات بدنی کارگران در سالم‌ترین حالت‌های ممکن صورت گیرد؛ و
- پ) استانداردهای ملی مربوط به گردوغبار، گازها، تشعشعات و شرایط اقلیمی رعایت شود و، در صورتی که استانداردهای ملی وجود نداشته باشد، کارفرما ملزم باشد استانداردهای بین‌المللی را رعایت کند.

۱۶. حوادث ویژه‌ای که در ماده ۷ (چ) مقاله‌نامه به آنها اشاره شده و مستلزم نوعی طرح عملیاتی و روش‌های اجرایی معین است، باید موارد زیر را هم دربر داشته باشد:
- الف) انفجارها و آتش‌سوزی در معدن؛
 - ب) ترکیدن گازهای متراکم؛
 - پ) ترکیدن صخره‌ها؛
 - ت) جریان ناگهان سیلاب یا مواد نیمه‌جامد به درون دهلیزها؛
 - ث) سقوط سنگ؛
 - ج) حساسیت مناطق زلزله‌خیز؛
 - چ) حوادث ناشی از انجام کار در نزدیکی دهانه‌های خطرناک یا تحت شرایط زمین‌شناختی خطرآفرین؛
 - ح) فقدان تهویه.

۱۷. اقداماتی که کارفرمایان باید به موجب ماده ۷ (ح) مقاله‌نامه انجام دهند، در صورت لزوم باید شامل مواردی باشد همچون ممنوعیت انتقال هرگونه شیء یا ماده آتش‌زا و منفجرشونده توسط کارگران به درون معدن.

۱۸. به موجب ماده ۷ (خ) مقاله‌نامه، تسهیلات موجود در معدن باید در صورت لزوم شامل امکاناتی باشد مانند اتاق‌های عایق‌شده در برابر حریق برای پناه دادن کارگران در صورت بروز حادثه‌های آسیب‌زا. این‌گونه پناهگاه‌ها باید، بویژه هنگامی که روشنایی کافی وجود ندارد، به آسانی قابل شناسایی و دسترسی باشد.

۱۹. برنامه‌های اضطراری یادشده در ماده ۸ مقاله‌نامه باید مشتمل باشند بر:

- الف) نقشه‌های واضح محل‌های کار برای شرایط اضطراری؛
 - ب) پیش‌بینی امکانات متوقف ساختن سریع کار و تخلیه کارگران در شرایط اضطراری؛
 - پ) تعلیمات مناسب برای رویارویی با شرایط اضطراری و استفاده از تجهیزات لازم؛
 - ت) حفاظت مناسب مردم و محیط پیرامونی؛
 - ث) امکان کسب اطلاعات یا مشورت‌های لازم از سازمانها و واحدهای مسئول؛
۲۰. شرایط خطرناک یادشده در ماده ۹ مقاله‌نامه باید مشتمل باشد بر:

الف) گردوغبار موجود در هوا؛

- (ب) گازهای معدنی آتش‌زا، مسموم‌کننده و زیان‌آور؛
 (پ) مواد دودزا و خطرناک؛
 (ت) دودهای حاصل از لوله‌آگروز موتورهای دیزلی؛
 (ث) کمبود اکسیژن؛
 (ج) تشعشعات ناشی از لایه‌های صخره‌ای، تجهیزات یا دیگر منابع؛
 (ح) سروصدا و ارتعاشات مزاحم؛
 (خ) دمای بسیار زیاد؛
 (د) رطوبت‌های زیاد؛
 (ذ) روشنایی یا تهویه ناکافی؛
 (ر) حوادث ناشی از انجام کار در ارتفاعات بالا یا در ژرفای زیاد، یا در فضاهای بسته؛
 (ز) حوادث ناشی از کارهایی که با دست صورت می‌گیرد؛
 (س) حوادث ناشی از دستگاه‌های مکانیکی یا تأسیسات برقی؛
 (ش) حوادث ناشی از ترکیب دو یا چند حادثه ذکر شده در بالا؛
۲۱. اقدامات مرتبط با ماده ۹ مقاله‌نامه باید شامل موارد زیر باشد:
- (الف) تدابیر فنی و سازمانی کاربردی مرتبط با فعالیت‌های معدنی و کارخانه‌ای یا ماشین‌آلات، تجهیزات، لوازم یا سازه‌ها؛
 (ب) در جاهایی که امکان استفاده از تدابیر یادشده در بند (الف) وجود نداشته باشد، تدابیر دیگری مانند استفاده از تجهیزات و پوشش‌های حفاظتی شخصی - بدون تحمیل هزینه‌ای به کارگران - باید مورد عمل قرار گیرد؛
 (پ) در جاهایی که امکان تکرار حوادث و خطرهای گوناگون وجود داشته باشد، تدابیر تعلیماتی و فنی و سازمانی ویژه‌ای باید به کار گرفته شود، از جمله کار متناوب - بدون هرگونه کاهش یا قطع دستمزد - بویژه طی دوره‌های خطرآفرین مانند دوران بارداری و شیردهی نوزاد.
 (ت) نظارت و بازرسی‌های منظم مناطقی که خطرآفرین بوده‌اند یا احتمال بروز حوادث و خطرهای گوناگون در آنها وجود داشته باشد؛

۲۲. انواع تجهیزات حفاظتی و تسهیلات یادشده در ماده ۹ (پ) مقاله‌نامه باید مشتمل

باشد بر:

- الف) ساختارهای حفاظتی برای اشیای سقوط‌کننده یا چرخنده؛
 - ب) تسمه‌ها و لگام‌های تثبیت‌کننده برای تجهیزات و ماشین‌آلات؛
 - پ) اتاقک‌های کاملاً بسته و دارای هوای تحت فشار؛
 - ت) اتاق‌های نجات خودبسنده؛
 - ث) محل‌های مخصوص برای دوش‌ها و چشم‌شویی‌های اضطراری؛
۲۳. به منظور اجرای مفاد ماده ۱۰ (ب) مقاله‌نامه، کارفرمایان باید:

- الف) امکان بازرسی دقیق هر یک از بخش‌های معدن را فراهم سازند، بویژه در خصوص شرایط فضایی، زمینی، ماشین‌آلات، تجهیزات و لوازم موجود در آنها، از جمله بازرسی‌های پیش از شروع نوبت کار؛ و
- ب) نگاهداری بایگانی‌های منظم اسناد و مدارک بازرسی‌ها، کمبودها، نواقص و تدابیر اصلاحی، و آماده داشتن این بایگانی‌ها در معدن.

۲۴. در صورت لزوم، مراقبت پزشکی یادشده در ماده ۱۱ مقاله‌نامه باید، بدون تحمیل

هزینه به کارگر و بدون هرگونه تبعیض یا تلافی‌جویی، با شرایط زیر به عمل آید:

- الف) فراهم ساختن امکان معاینه پزشکی مرتبط با شرایط و مختصات کاری که باید انجام داده شود، پیش از شروع کار و پس از شروع کار در فواصل زمانی منظم؛ و
- ب) فراهم ساختن امکان ادغام مجدد کارگر آسیب‌دیده در محیط کار، یا امکان بازآموزی و نوتوانی کارگری که در اثر حوادث کار آسیب‌دیده یا بیمار شده باشد.

۲۵. به موجب بند ۴ (ث)، ماده ۵ مقاله‌نامه، کارفرما باید، در صورت اقتضا، شرایط زیر را

بدون هرگونه هزینه‌ای برای کارگر فراهم سازد:

- الف) امکانات کافی و مناسب برای استحمام، نظافت و تعویض لباسها که، در صورت لزوم، با تفکیک جنسیتی همراه خواهد بود؛
- ب) تسهیلات مناسب برای انبار کردن، شست‌وشو و خشک کردن لباسها؛
- پ) امکانات لازم برای تأمین آب آشامیدنی سالم در محل‌های مناسب؛ و
- ت) امکانات بهداشتی و مناسب برای صرف غذا.

سوم. حقوق و تکالیف کارگران و نمایندگان آنها

۲۶. به موجب ماده ۱۳ مقاله نامه، کارگران و نمایندگان آنها در زمینه ایمنی و بهداشت کار باید در صورت لزوم اطلاعات زیر را دریافت کنند یا به آنها دسترسی داشته باشند:

(الف) چنانچه عملی باشد، آگاهی از هرگونه بازدید مقامات مسئول ایمنی و بهداشت کار از معدن؛
(ب) گزارش‌های بازرسی‌های انجام‌یافته از سوی مقامات صلاحیت‌دار یا کارفرما، از جمله بازرسی ماشین‌آلات یا تجهیزات؛

(پ) رونوشت دستورها یا اعلامیه‌های صادرشده از سوی مقامات صلاحیت‌دار در زمینه مسائل ایمنی و بهداشت کار؛

(ت) گزارش‌های مربوط به حادثه‌ها، آسیب‌ها، نمونه‌های شرایط نامناسب بهداشتی و دیگر رویدادهای ناشی از شرایط نامساعد ایمنی و بهداشت کار که از سوی مقامات صلاحیت‌دار یا کارفرما تهیه شده باشد؛

(ث) اطلاعات و اعلامیه‌های مربوط به تمام حوادث کار، از جمله مواد، مصالح و دیگر عوامل خطرناک، سمی یا زیانمندی که در داخل معدن به کار گرفته می‌شود؛

(ج) هر نوع سند یا گزارش دیگری که کارفرما باید در مورد ایمنی و بهداشت کار در اختیار داشته باشد؛

(چ) اعلام فوری حادثه‌ها و رویدادهای خطرناک؛ و

(ح) هرگونه بررسی انجام‌یافته در مورد بهداشت و حوادث محل کار.

۲۷. اقداماتی که باید به موجب بند ۱ (ث) ماده ۱۳ مقاله نامه به عمل آید، مشتمل بر

نکات زیر هم خواهد بود:

(الف) یادآوری خطرهای ذکرشده در بند ۱ (ث) ماده ۱۳ مقاله نامه به سرپرستان و نمایندگان ایمنی و بهداشت کارگران؛

(ب) مشارکت دادن نمایندگان ارشد کارفرما و نمایندگان کارگران در مذاکرات و عملیات مربوط به حل مسائل ایمنی؛

(پ) مشارکت یک نماینده مقامات مسئول، در صورت لزوم، برای همکاری در حل مسائل؛

(ت) ممنوعیت هرگونه قطع کارمزد برای کارگر و، در صورت اقتضا، گماردن او به یک شغل مناسب دیگر؛

ث) اعلام این نکته به کارگری که برای کار در حوزه معینی استخدام شده است که پیش از او کارگر دیگری از کار در آن حوزه خودداری کرده است و ذکر دلیل این خودداری.

۲۸. به موجب بند ۲ از ماده ۱۳ مقاوله‌نامه، حقوق نمایندگان ایمنی و بهداشت کار باید، در صورت لزوم، شامل موارد زیر باشد:

الف) حق استفاده از تعلیمات حرفه‌ای مناسب در جریان انجام کار، بدون از دست دادن کارمزد. این تعلیمات مرتبط خواهد بود با حقوق و وظایف آنها به عنوان نمایندگان ایمنی و بهداشت، و همچنین با مسائل ایمنی و بهداشت کار؛

ب) دسترسی به تسهیلات مناسب و لازم برای انجام وظایفی که برعهده دارند؛

پ) دریافت کارمزد عادی برای زمانی که به انجام دادن وظایف خود به عنوان نمایندگان ایمنی و بهداشت می‌پردازند؛

ت) کمک و توصیه به کارگرانی که محل کار معینی را به دلیل خطرها و حوادث احتمالی در آنجا ترک کرده‌اند.

۲۹. نمایندگان ایمنی و بهداشت کار باید، در صورت لزوم، به کارفرمای خود یادآوری کنند که قصد دارند به موجب مفاد بند ۲ (ب) ماده ۱۳ (بخش دوم) مقاوله‌نامه به نظارت یا بازرسی مسائل ایمنی و بهداشت کار در محل معینی بپردازند.

۳۰. (۱) همه افراد باید موظف باشند که:

الف) مانع از قطع، تغییر یا جابه‌جایی دستگاه‌های مخصوص حفظ ایمنی در ماشین‌آلات، تجهیزات، لوازم، ابزارها، کارگاه‌ها و ساختمان‌ها بشوند؛ و

ب) این‌گونه دستگاه‌های مخصوص تأمین ایمنی را به درستی به کار گیرند.

(۲) کارفرمایان باید موظف باشند تعلیمات و آگاهی‌های لازم را به کارگران ارائه دهند، به نحوی که آنها قادر باشند وظایف مندرج در زیر بند (۱) بالا را به انجام برسانند.

چهارم. همکاری

۳۱. تدابیر مربوط به تشویق همکاری‌های ذکر شده در بند ۱۵ مقاوله‌نامه باید مشتمل باشد بر:

الف) استقرار راهکارهای همکاری مانند کمیته‌های ایمنی و بهداشت کار، با مشارکت مساوی نمایندگان کارگران و کارفرمایان، و وظایفی که برای آنها تعیین خواهد شد، از جمله اجرای بازرسی‌های مشترک؛

- (ب) تعیین افراد کاردان و مجرب از سوی کارفرما برای پیشبرد و ارتقای ایمنی و بهداشت کار؛
- (پ) آموزش دادن به کارگران و نمایندگان آنها در زمینه ایمنی و بهداشت کار؛
- (ت) ارائه مداوم برنامه‌های هشداردهنده در مورد ایمنی و بهداشت کار به کارگران؛
- (ث) مبادله مداوم اطلاعات و تجربیات مربوط به ایمنی و بهداشت کار در معادن؛
- (ج) مشورت با کارگران و نمایندگان آنها از سوی کارفرما در زمینه استقرار سیاستها و آئین‌نامه‌های اجرایی ایمنی و بهداشت کار؛ و
- (چ) مشارکت دادن نمایندگان کارگران در بازرسی حوادث و رویدادهای خطرناک در محیط کار بر اساس ماده ۱۰ (ت) مقاله‌نامه.

پنجم. متفرقه

۳۲. هیچ‌گونه تبعیض یا تلافی‌جویی نباید بر ضد کارگرانی به عمل آید که از حقوق و وظایف قانونی خود یا از اختیاراتی که به موجب توافق نمایندگان کارگران و کارفرمایان به آنها تعلق می‌گیرد، استفاده می‌کنند.

۳۳. تأثیرات احتمالی فعالیت‌های معدنی بر محیط پیرامونی و همچنین بر ایمنی و بهداشت مردم منطقه باید مورد توجه دقیق قرار گیرد. بویژه، این توجه باید معطوف به مواردی باشد از نوع رسوبات زیانمند، ارتعاشات، پرتاب تراشه‌های آسیب‌زا در فضا، آلودگی آبهای جاری، هوا یا خاک، مدیریت سالم و مؤثر ضایعات معدنی و بازسازی محل معدن‌های ازکارافتاده. □

انجمن بین‌المللی تأمین اجتماعی*

تعدیل‌ها و اصلاحات صورت‌گرفته در نظام تأمین اجتماعی در کشورهای منتخب

(از ۱۹۹۵ به بعد)

در یازدهمین بخش از معرفی انجمن بین‌المللی تأمین اجتماعی به بررسی اجمالی طرح‌های تأمین اجتماعی و خلاصه‌ای از مهمترین تعدیل‌ها و اصلاحات صورت‌گرفته در نظام تأمین اجتماعی دو کشورهای کنگو و کامرون (آخرین تدوین ۲۰۰۳/۰۱/۰۱)، که از پایگاه‌های اطلاعاتی تأمین اجتماعی در جهان^۱ اخذ شده است، می‌پردازیم. تدوین اصلاحیه‌هایی در این ارتباط، در جهت ضرورت بازسازی نظام اقتصادی، تمایل به افزایش حمایت‌های اجتماعی منطبق با بهبود شرایط اقتصادی، میل به ایجاد ساختارهای مختلف مستمری همسو با فعالیتهای اقتصادی در سطح جهان، برنامه‌های بازنشستگی انفرادی و جمعی و... است.

کنگو

سالمندی، ازکارافتادگی، حقوق وظیفه

اصلاحات اصلی

برنامه اصلاحی برای مقررات بازنشستگی کارکنان دولت^۲

اکنون قریب یک دهه است که مقررات بازنشستگی (کارکنان لشکری و کشوری) کنگو، که بر نظام پرداخت جاری کارکنان^۳ مبتنی است و ۹۸ درصد اعتبارات مورد نیاز آن را دولت تأمین

* International Social Security Association (ISSA)

1. data bases social world wide (SSW)

2. civil service pension scheme-No. 3324.

3. pay-as-you-go (PAYG)

می‌کند، با مشکلات سخت دست به گریبان است. در شرایط کنونی، این مشکلات مضاعف شده است، زیرا مملکت دچار رکود و بحران اقتصادی چنان پدیده‌ای است که چشم‌انداز ایجاد شغل‌های جدید در دستگاه دولت مفقود است، و نظام بازنشستگی در خطر نابودی قرار گرفته است.

مشکلات کنونی به سال ۱۹۸۴ یعنی به زمانی باز می‌گردد که تغییراتی در قانون بازنشستگی صورت گرفت و تعداد زیادی مزایا پیش‌بینی شد که ضمن آنکه بسیار پر هزینه بودند، برای آنها هیچ‌گونه پیش‌بینی اعتباری نشده بود. مشکلات عمده به زمینه‌های زیر مربوط می‌شود:

- مقرری‌های خانواده به تعداد معینی فرزند محدود نیست، و حتی برای فرزندی که پس از بازنشسته شدن کارمند دولت متولد شده باشد نیز پرداخت می‌شود؛
- مقرری‌های مکمل بازنشستگی به خانواده‌های بزرگ پرداخت می‌شود، و ایضاً بی‌توجه به تعداد فرزندان و سن آنها؛
- برای پرداخت مقرری از کارافتادگی هیچ‌گونه نرخ‌های پایه‌ای که قابل تجدیدنظر باشد وجود ندارد؛
- پاداش‌ها به زنان بازنشسته دارای فرزند نیز پرداخت می‌شود؛
- در مواردی که یک زوج بازنشسته دارای خانواده‌ای بزرگ باشد، مقرری‌های مکمل بازنشستگی، در ارتباط با فرزندان واحد، به پدر و مادر، هر دو، پرداخت می‌شود؛
- کمک هزینه فوت و کفن و دفن برای بازنشستگان فوت شده به میزانی است که با کنوانسیون C120 سازمان بین‌المللی کار (ILO)، که می‌گوید این کمک هزینه باید معادل معیارهای حداقل تأمین اجتماعی باشد، تطابق ندارد؛
- حقوق کارمندان شاغل و مستمری بازنشستگی کارمندان بازنشسته، خودبه‌خود برابری می‌شود: یعنی هر زمان که کارمندان شاغل اضافه حقوق گرفتند، بر مستمری بازنشستگی کارمندان بازنشسته نیز عیناً به همان نسبت افزوده می‌شود؛
- تعدادی مستمری‌های بازنشستگی سیاسی وجود دارد که در قانون، مقرراتی برای آنها پیش‌بینی نشده و کسوری هم از بابت آنها پرداخت نشده است؛
- مستمری بازنشستگی بر مبنای آخرین حقوق و گروه و پایه محاسبه می‌شود، بی‌آنکه میزان کسور پرداختی ملحوظ گردد؛

- برای تأخیر در پرداخت کسور، که معمولاً به صورت ماهانه از سوی مؤسسات وابسته به طرح بازنشستگی تأدیه می‌شود، هیچ نوع جریمه دیرکردی منظور نشده است.
- برنامه تعدیل ساختاری که از سوی نهادهای مالی بین‌المللی توصیه شده و در حال اجراست نیز بر مشکلات فوق می‌افزاید: این برنامه، از جمله، شامل است بر ممنوعیت استخدام کارمند جدید از سال ۱۹۸۶ به بعد، کاهش حقوق‌ها، تعلیق افزایش‌های ناشی از ارتقای مقام، و تجدیدنظر در طبقه‌بندی‌های شغلی از ۱۹۹۵ به بعد.
- با توجه به مشکلات فوق، اصلاحات پیشنهادی معطوف است به:
 - افزایش نرخ کسور پرداختی کارفرما (دولت) از ۱۰ درصد به ۱۵ درصد؛ کسور کارکنان در همین نرخ ۵ درصد کنونی باقی می‌ماند؛
 - در مؤسسات وابسته به طرح بازنشستگی، کسور کارفرمایی از ۱۰ درصد به ۱۵ درصد و کسور کارمندی از ۵ درصد به ۷ درصد افزایش می‌یابد؛
 - تعداد فرزندان که برای آنها کمک هزینه خانوار پرداخت می‌شود به ۴ نفر محدود خواهد شد: این فرزندان باید قبل از بازنشستگی کارمند متولد شده باشند و تولد آنها قبل از زمان بازنشستگی والدین اعلام شده باشد؛
 - تعداد فرزندان که در خانواده‌های بزرگ برای آنها مقرری مکمل مستمری بازنشستگی پرداخت می‌شود به شش نفر محدود خواهد شد؛ این امر بدان معناست که مقرری مکمل حداکثر معادل ۲۵ درصد مستمری بازنشستگی خواهد بود، و حداقل سن برای هر یک از فرزندان ۲۰ سال و حداکثر آن ۳۰ سال خواهد بود؛
 - به جای مقرری فوت^۱ کمک نقدی کفن و دفن^۲ پرداخت خواهد شد؛
 - حقوق و وظیفه حسب مقررات ارث پرداخت می‌شود: ۳۰ درصد برای همسر متوفی، ۵۰ درصد برای فرزندان متوفی، و ۲۰ درصدی که در حال حاضر به سایر بازماندگان پرداخت می‌شود ملغی می‌گردد؛
 - مبنای محاسبه مستمری تغییر می‌کند، بدین معنا که به حقوق آخرین گروه و پایه مربوط می‌شود، مشروط بر آنکه حداقل به مدت ۱۸ ماه کسور آن پرداخت شده باشد؛

- شرایط اعطای مقرری ازکارافتادگی مورد تجدیدنظر قرار می‌گیرد، و از این بعد فقط ازکارافتادگی دائم ناشی از کار به حساب خواهد آمد، و روش محاسبه این مقرری نیز تغییر می‌کند؛
 - در تطبیق مستمری‌های بازنشستگی، برابرسازی اتوماتیک مستمری و حقوق در هر دو جهت اعمال می‌شود: هم افزایش و هم کاهش حقوق‌ها؛
 - مستمری‌های سیاسی بکلی ملغی می‌شود؛
 - مستمری‌های اندک (کمتر از ماهانه ۲۰,۰۰۰ فرانک کنگو) افزایش می‌یابد، و یک «صندوق همبستگی سالمندی»^۱ تأسیس می‌شود تا متکفل هزینه‌های افزوده شده شود؛
 - مستمری‌ها معادل ۱۰۰,۰۰۰ فرانک کنگو می‌شود، که تحت شرایطی قابل کاهش خواهد بود.
- تاریخ انتشار: سپتامبر ۲۰۰۳
تاریخ اجرا: ۲۰۰۴/۱۱/۲۵

اصلاحات عمده

تغییرات اصلی پیش‌بینی شده در سند سیاست‌گذاری عمومی، شماره ۲۳۸۰ هر دو صندوق تأمین اجتماعی کنگو - «صندوق ملی تأمین اجتماعی»^۲ و «صندوق بازنشستگی کارکنان دولت»^۳ - بر مبنای «برنامه سیاست‌گذاری عمومی دولت برای اشتغال، کار، آموزش مدیریت، تسریع آموزش‌های حین خدمت، تشویق دیالوگ اجتماعی، و تأمین اجتماعی» به تدوین مقررات اصلاحی اقدام کرده‌اند.

اصلاحات پیشنهادی «صندوق ملی تأمین اجتماعی»

صندوق ملی تأمین اجتماعی، که تمامی کارگران تحت پوشش قانون کار را مدیریت می‌کند، اقدامات اصلاحی زیر را پیشنهاد کرده است:

- صندوق در نظر دارد در حوزه‌های سالمندی، ازکارافتادگی، و حقوق وظیفه، برای کسور سقف معین کند و برای دستمزدهای بالاتر از این سقف، بیمه مکمل برقرار سازد.

1. Old Age Solidarity Fund

2. Caisse nationale de sécurité sociale (CNSS)

3. Caisse de retraite de Fonctionnaires (CRF)

- در مورد حوادث کار و بیماری‌ها، در نظر است یک «واحد پیشگیری»^۱ تشکیل شود، و کنترل‌های مربوط به دستمزدهای پایه در زمان شروع برخورداری از بیمه اجتماعی تشدید شود. در میان مدت، نظامی می‌تواند برقرار شود که کسور برپایه مخاطرات شغلی و بخش‌های فعالیت، دریافت شود.
- در مورد کمک هزینه خانوار، در نظر است تعداد فرزندان مشمول هر بیمه‌گذار کاهش یابد (در تطابق با قوانین مالیاتی) و احتمالاً سطح مزایای پرداختی بالا رود.
- سلامت عمومی و اقدامات اجتماعی و خانوادگی در این حوزه نیز تحت تأثیر برنامه‌های جدید قرار می‌گیرد. در نظر است که گستره این امور بررسی شود، و مزایای افرادی که تحت پوشش نظام حمایت اجتماعی^۲ قرار دارند محدود گردد و چگونگی تأمین مالی طرحها تعریف شود.

اصلاحات پیشنهادی "صندوق بازنشستگی کارکنان دولت"

صندوق بازنشستگی کارکنان دولت، که مستمری‌های سالمندی، از کارافتادگی، و حقوق وظیفه کارکنان لشکری و کشوری دولت را مدیریت می‌کند، پیشنهادهایی اصلاحی ارائه کرده است، از جمله:

- حداقل مستمری تعیین شود و سن بازنشستگی افزایش یابد (۶۰ سال برای کارمندان عالی‌رتبه و ۵۸ سال برای سایر کارکنان).
- پرداخت مقرری زنان بیوه به سن آنها مربوط شود.
- تعداد فرزندان مشمول کمک هزینه خانوار محدود شود و شرایط برخورداری خانوارهای بزرگ از مقرری‌های مربوط، مورد تجدیدنظر قرار گیرد.
- پرداخت مستمری‌های بازنشستگی رایانه‌ای^۳ شود.
- در مورد کسور، میزانی افزایش پیشنهاد شده، که باید همراه با ایجاد تحرکی جدید در جمع‌آوری کسور به اجرا درآید.
- در حوزه مزایای اجتماعی و درمانی، به نظر صندوق بازنشستگی کارکنان دولت اولویت باید به ایجاد داروخانه‌های متقابل^۴ داده شود تا کیفیت دسترسی به داروها و شرایط رفت‌وآمد بهبود پذیرد.

1. prevention unit

2. social protection system

3. computerized

4. mutual pharmacies

- و نهایتاً آنکه، پیشنهاد شده است تا در سطوح مدیریتی اختیارات بیشتری به صندوق بازنشستگی کارکنان دولت اعطا شود، خاصه در زمینه‌های مالی و حقوقی.
تاریخ انتشار: اکتبر ۱۹۹۸، اکتبر ۱۹۹۹
تاریخ اجرا: ۲۰۰۰

کاهش نقایص و کمبودهای ساختاری - شماره ۱۵۴۴

از ژانویه ۱۹۹۶، با همکاری سازمان بین‌المللی کار و حمایت مالی بانک جهانی، دولت کنگو به اجرای اصلاحاتی با اهمیت در زمینه تأمین اجتماعی دست زده است. هدف از این اصلاحات در مرحله اول، کاهش نقایص و کمبودهای ساختاری است تا نظام جمع‌آوری کسور بازنشستگی جانی تازه گیرد، زیرا در پایان سال ۱۹۹۵ دریافت کسور چنان با تأخیر همراه بود که حدود ۳۰,۰۰۰ بازنشسته‌ای که از صندوق مستمری می‌گرفتند برای ۱۵ ماه گذشته هیچ مبلغی دریافت نکرده بودند. اصلاحی ساختاری نیز مدنظر است، اما اولویت آشکارا به بهبود عملیات مربوط به جمع‌آوری کسور داده شده است.
میزان کسور فعلی، ۳/۶ درصد برای کارفرما و ۲/۴ درصد برای مستخدم، فعلاً تغییری نخواهد کرد.

برنامه اصلاحی معطوف است به اعطای اختیارات بیشتر به صندوق بازنشستگی کارکنان دولت. این صندوق در حال حاضر با مشکلات اداری متعددی مواجه است، که وزیر کار کنگو آنها را عظیم می‌داند. بخصوص که مدیریت مستمری‌ها را وزارت دارایی برعهده دارد. صندوق بازنشستگی به پرونده ۱۰,۶۰۰ بازنشسته دولت رسیدگی می‌کند. بودجه سالانه آن حدود ۱۴ میلیارد فرانک کنگوست، که ۱۲ میلیارد آن به مصرف پرداخت مستمری‌های بازنشستگی می‌رسد و قرار است که ۲ میلیارد فرانک باقی‌مانده ذخیره شود. در گذشته، نظام ماهانه پرداخت کسور (۱۵ درصد از سوی دولت و ۵ درصد از سوی کارمند)، به سبب بی‌نظمی‌های متعدد در پرداخت حقوق‌ها، دچار مشکلات سخت بود. در نتیجه، قبل از اجرای اصلاحات، بازنشسته‌ها حدود ۱۶ ماه مستمری خود را دریافت نکرده بودند. در بودجه سال ۱۹۹۶، دولت معادل ۶/۷ میلیارد فرانک (کنگو) منظور کرد تا مستمری‌های عقب‌مانده پرداخت شود.

تاریخ اجرا: ژانویه ۱۹۹۶

کامرون

اصلاحات اصلی

که در مباحثات مربوط به تجدید تشکیلات نظام حمایت اجتماعی مطرح شده است - شماره ۲۲۵۶

به پیشنهاد «صندوق ملی تأمین اجتماعی»^۱، موارد زیر باید مورد توجه خاص قرار گیرد:

- گسترش دامنه پوشش نظام؛
- معرفی رشته‌های بیمه‌ای جدید؛
- در حوزه بیمه بازنشستگی، حرکت به سوی ایجاد نظامی مختلط متشکل از پرداخت جاری و اندوخته^۲.

سابقه

نظام تأمین اجتماعی کنونی کامرون این حوزه‌ها را تحت پوشش دارد: کمک هزینه خانوار، سالمندی، ازکارافتادگی، حقوق وظیفه، حوادث ناشی از کار، و بیماری‌ها. حدود ۱۰ درصد از کل جمعیت کشور تحت پوشش نظام قرار دارند. اینها، عمدتاً، افراد شاغل در بخش عمومی و کسانی هستند که طبق قوانین اشتغال تحت حمایت واقع‌اند.

تاریخ انتشار: ۱۹۹۹

مدیریت مقرری‌های سالمندی، حوادث ناشی از کار، کمک هزینه خانوار، حقوق وظیفه

تقویت سه‌جانبه‌گی^۳، شماره ۲۲۵۵

به گفته «صندوق ملی تأمین اجتماعی»، مقامات کامرون موافقت کرده‌اند که در هیئت‌مدیره صندوق تجدیدنظر شود تا وجه سه‌جانبه‌گی آن تقویت شده و شامل نمایندگان دولت، کارفرمایان، و کارکنان گردد.

تاریخ تصویب: سپتامبر ۱۹۹۹

1. Caisse nationale de prévoyance sociale (CNPS)

2. Funding

3. tripartism